

ция, а особено, жестоки и усилены бѣха атакитѣ на стоманената батарея и върха Св. Никола.

Слѣдъ послѣдната нощна атака, опълченцитѣ се разпаваха по позицията, разбира се, не всички. Въ стрѣлковитѣ окопи опълченцитѣ си оставаха въ пълна готовностъ да посрѣщнатъ Турцитѣ. Въ резерва, — едната частъ остана на мѣстото си въ пълна готовностъ да поддържи, въ случай на нужда, стрѣлковата верига, а отъ другата — едни отидоха за вода, разбира се, съ команда, други седнаха да вечерятъ, а трети се заловиха за работа по окопитѣ. Шансовъ инструментъ, обаче, отъ дружината не донесоха. Азъ отидохъ въ веригата и поставихъ прѣдъ стрѣлковитѣ окопи и то, не по далеко отъ тѣхъ, на 15—20 крачки, секретни. Впрочемъ, по далеко неможаха да се поставятъ, защото неприятеля бѣше толкова близо, щото се чуваше говорението му. При всичко, че въ ротата имаше още патрони, азъ испратихъ отъ всѣки взводъ по двама чловѣка да донесжтъ още, тѣй като се прѣдполагаше, че утрѣ, вѣроятно ще потрѣбватъ. Денемъ же да се испрацатъ войници за патрони, значило би да се испрацатъ на върна смъртъ, тѣй като засѣдналиятъ въ бранището, подъ ложементитѣ на 4-а дружина, турски стрѣлци, откриваха по отдѣлни хора стрѣлба съ залпове, толкосъ повече, че на лѣво-фланговия участъкъ нѣмаше една педа мѣсто, което да не бѣше поражаемо отъ казанитѣ стрѣлци, безъ да се смѣтатъ ония куршуми, които идяха отъ къмъ югъ испрацани по стоманената батарея и върхътъ Св. Никола.

Прѣвѣрзочния пунктъ, за подаване първа помощъ на раненитѣ войници, се намираше въ казармитѣ — на шосето, кждѣто се испрацаха тежко раненитѣ, а легко раненитѣ или съвсѣмъ оставаха при ротитѣ си, или пъкъ оставаха до вечерята, тѣй като денемъ можаха на всѣка крачка да бѣджтъ убити.

Главния прѣвѣрзоченъ пунктъ се намираше назадъ близо до турското беклеме, не далеко отъ Червенъ брѣгъ.

Щомъ се стѣмни, при меня довтаса моя Трайко. — Ваше благородие, днесъ проклѣтитѣ Турци